

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2025/782,
annettu 23 päivänä huhtikuuta 2025,
asetuksen (EY) N:o 152/2009 muuttamisesta rehussa olevien karbonaattien määrityksen osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) 15 päivänä maaliskuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 34 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 152/2009 ⁽²⁾ vahvistetaan näytteenotto- ja määritysmenetelmät rehujen virallista valvontaa varten.
- (2) Komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2024/771 ⁽³⁾ poistettiin rehussa olevien karbonaattien määritysmenetelmä. Hyväksytyssä rehun lisäaineessa lantaanikarbonaattioktahydraatti olevien karbonaattien määrittäminen edellyttää kuitenkin poistetun määritysmenetelmän käyttöä.
- (3) Lisäksi komission asetuksessa (EU) N:o 68/2013 ⁽⁴⁾ säädetään, että kalsiumkarbonaatista ilmoittaminen on tiettyjen rehuaineiden osalta pakollista. Kyseisissä rehuaineissa olevan kalsiumkarbonaatin määrän määrittämiseksi on tarpeen käyttää poistettua määritysmenetelmää.
- (4) Sen vuoksi on aiheellista ottaa rehussa olevien karbonaattien määritysmenetelmä uudelleen käyttöön.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 152/2009 liite III tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 152/2009, annettu 27 päivänä tammikuuta 2009, näytteenotto- ja määritysmenetelmistä rehujen virallista valvontaa varten (EUVL L 54, 26.2.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/152/oj>).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/771, annettu 29 päivänä helmikuuta 2024, näytteenotto- ja määritysmenetelmistä rehujen virallista valvontaa varten annetun asetuksen (EY) N:o 152/2009 muuttamisesta (EUVL L, 2024/771, 15.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/771/oj).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) N:o 68/2013, annettu 16 päivänä tammikuuta 2013, rehuaineluettelosta (EUVL L 29, 30.1.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/68/oj>).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä huhtikuuta 2025.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Lisätään asetuksen (EY) N:o 152/2009 liitteessä III olevan osan "O. KLOORIN MÄÄRITYS KLOORIDEISTA" jälkeen osa seuraavasti:

"P. KARBONAATTIEN MÄÄRITYS

1. **Tarkoitus ja soveltamisala**

Menetelmällä voidaan määrittää rehujen, lukuun ottamatta rautakarbonaattia sisältäviä rehuja, karbonaatit, jotka tavanomaisesti ilmoitetaan kalsiumkarbonaattina.

2. **Periaate**

Karbonaatit hajotetaan kloorivetyhapossa, vapautunut hiilidioksidi kerätään talteen asteikolla varustettuun putkeen ja sen tilavuutta verrataan tilavuuteen, jonka tunnettu määrä kalsiumkarbonaattia vapauttaa samoissa olosuhteissa.

3. **Reagenssit**

3.1 Kloorivetyhappo, tiheys 1,10 g/ml.

3.2 Puhdas kalsiumkarbonaatti.

3.3 Rikkihappo, noin 0,05 mol/l, värjätty metyyliipunalla.

4. **Välineistö**

Scheibler-Dietrich -laite (ks. lisäyksessä oleva kaavio) tai vastaava laite (kalsimetri).

5. **Menettely**

Näytettä punnitaan karbonaattipitoisuuden mukaan seuraavasti:

- a) 0,5 g tuotetta, joka sisältää 50–100 % karbonaattia, kalsiumkarbonaattina ilmoitettuna,
- b) 1 g tuotetta, joka sisältää 40–50 % karbonaattia, kalsiumkarbonaattina ilmoitettuna,
- c) 2–3 g muita tuotteita.

Näytteeseen lisätään kloorivetyhappoa (3.1 kohta edellä) mahdollisten karbonaattien hajottamiseksi. Hiilidioksidin tilavuus mitataan käyttämällä Scheibler-Dietrich-laitetta tai vastaavaa laitetta (kalsimetriä), ja sitä verrataan siihen hiilidioksidin määrään, jonka 0,5 g puhdasta kalsiumkarbonaattia (3.2 kohta edellä) tuottaa.

Kaikki määritykset on tehtävä samoissa olosuhteissa, jotta vältetään korjaukset lämpötila- ja paine-erojen osalta. Määritys olisi tehtävä mieluiten lämpötilasäädelyssä tilassa.

Scheibler-Dietrich-laitteen käyttöä koskeva menettely kuvataan yksityiskohtaisesti lisäyksessä.

6. Laskeminen

Karbonaattipitoisuus puhtaana kalsiumkarbonaattina ilmaistuna lasketaan kaavasta:

$$X = \frac{V \times 100}{V_1 \times 2m}$$

jossa

X = karbonaatti prosentteina (w/w) näytteestä, ilmaistuna kalsiumkarbonaattina,

V = ml CO₂:ta, jonka punnittu näyte on vapauttanut,

V₁ = ml CO₂:ta, jonka 0,5 g CaCO₃:a on vapauttanut,

m = näytteen paino grammoina.

7. Huomautukset

- 7.1 Jos käytetään Scheibler-Dietrich-laitetta ja näyte painaa yli 2 g, lisätään ensin 15 ml tislattua vettä pulloon (jäljempänä lisäyksessä olevan kaavion 4 kohta) ja sekoitetaan ennen kokeen alkua lisäämällä kloorivetyhappoa (3.1 kohta edellä). Kontrollikokeessa käytetään samaa tislattua veden tilavuutta.
- 7.2 Jos käytetyssä laitteessa on eri tilavuus kuin Scheibler-Dietrich-laitteessa, on näytteestä ja kontrolliaineesta otettavia eriä ja laskemista muutettava vastaavanlaisesti.

Lisäys

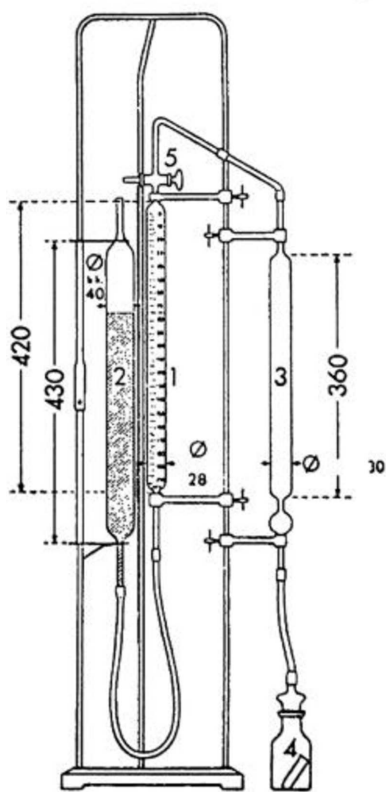
Scheibler-Dietrich-laitteen käyttöä koskeva menettely

Näyte pannaan laitteeseen kuuluvaan pulloon (kaavion 4 kohta), jossa on pieni murtumattomasta materiaalista valmistettu koeputki, joka sisältää 10 ml kloorivetyhappoa (3.1 kohta edellä), ja pullo liitetään laitteeseen. Käännetään kolmitiehanaa (kaavion 5 kohta) siten, että asteikolla varustettu putki (kaavion 1 kohta) on auki laitteen ulkopuolelle. Käyttäen liikkuvaa putkea (kaavion 2 kohta), joka on täytetty värjättyllä rikkihapolla (3.3 kohta edellä) ja liitetty asteikolla varustettuun putkeen (kaavion 1 kohta), säädetään nesteen taso nollamerkkiin. Käännetään kolmitiehanaa (kaavion 5 kohta) putkien (kaavion 1 ja 3 kohdat) yhdistämiseksi ja tarkastetaan, että taso säilyy nollassa.

Kaadetaan suolahappo (3.1 kohta edellä) koeputkesta hitaasti näytteen päälle pulloa (kaavion 4 kohta) kallistaen. Paine tasoitetaan laskemalla liikkuva putki (kaavion 2 kohta) alemmaksi. Pulloa (kaavion 4 kohta) ravistellaan kunnes hiilidioksidin kehittyminen on kokonaan lakannut.

Paine palautetaan alkuperäiseksi tuomalla neste samalle tasolle putkissa (kaavion 1 ja 2 kohdat). Lukema otetaan muutaman minuutin kuluttua, kun kaasutilavuus on saavuttanut vakiotason.

Kontrollikoe suoritetaan samoissa olosuhteissa käyttäen 0,5 g kalsiumkarbonaattia (3.2 kohta edellä).

SCHEIBLER-DIETRICH-LAITE CO₂:N MÄÄRITTÄMISEKSI

(mitat millimetreinä).”